

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1, 10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΓ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1254

Δευτέρα Διακαινησίμου τοῦ ἁγ. Γεωργίου
24 Ἀπριλίου 2006

Συντάκτης † ἐπίσκοπος
Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης

Νὰ γίνουμε ἅγιοι

«Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι» (Λευϊτ. 20,7,26· Α' Πέτρ. 1,16)

ΣΗΜΕΡΑ, ἀγαπητοί μου, εἶνε ἑορτὴ καὶ πα-
νήγυρις. Εἶνε συνέχεια τῆς ἀγίας καὶ ἐν-
δόξου Ἀναστάσεως. Ἀλλὰ σήμερα ἑορτάζει
καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος ὁ τροπαιοφόρος.

Λάμπουν οἱ ἅγιοι μας μὲ τὸν βίο τους, μὲ
μὲ τὰ λόγια καὶ τὰ θαύματά τους, μὲ τὴν ὅλη
ζωὴ καὶ πρὸ παντὸς μὲ τὸ τέλος τους. Καὶ τί
μᾶς προτρέπουν, τί μᾶς συνιστοῦν; Ἐκεῖνο
πού εἶπε ὁ Κύριος: «Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅ-
γιός εἰμι» (Λευϊτ. 20,7,26· Α' Πέτρ. 1,16). Ἀκοῦμε ἅ-
γιος..., ἅγιος..., ἅγιος...· ἀλλὰ δὲν καθήσαμε
νὰ σκεφθοῦμε **τί σημαίνει**. Γι' αὐτὸ σήμερα θὰ
κάνω λίγες σκέψεις ἐπάνω σ' αὐτό. Διότι, ὅ-
πως βλέπουμε, **εἴμεθα ὑποχρεωμένοι** νὰ γί-
νουμε ἅγιοι ὅλοι, καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησί-
ας εἶνε νὰ κάνη ἁγίους.

* * *

Ποῖος εἶνε ὁ ἅγιος; τί εἶνε ἅγιος; Στὴν ἀρ-
χαία γλῶσσα μας ἅγιος θὰ πῆ **καθαρός**. Πάρ-
τε γιὰ παράδειγμα ἓνα στοιχεῖο χρήσιμο στὴ
ζωὴ μας, τὴ βενζίνα. Ἡ βενζίνα δὲ βγαίνει ἔ-
τσι ἀπὸ τὰ κοιτάσματα τῆς γῆς. Βγαίνει ἓνα
μαῦρο ρευστό, πού περνάει ἀπὸ πολλά φίλτρα
καὶ καθαρίζεται. Γι' αὐτὸ ἀκοῦς τὸ σωφῆρ καὶ
ζητάει βενζίνα καθαρὴ· γιατί γνωρίζει, ὅτι κ'
ἓνα μικρὸ σκουπιδάκι κάνει ζημιὰ στὸ αὐτοκί-
νητο. Ἄλλο παράδειγμα ὁ χρυσός. Δὲ βγαίνει
κι αὐτὸς ἀτόφιος ἀπὸ τὰ σπλάχνα τῆς γῆς. Εἶ-
νε μέταλλο ἀναμειγμένο μὲ ποικίλες εὐτε-
λεῖς ὕλες· τὸ ρίχνουν οἱ χρυσοχόοι μέσα στὸ
καμίνι πολλές φορές, καὶ ἔτσι βγαίνει ὁ γνήσι-
ος χρυσός, εἰκοσιτεσσάρων καρατίων ὅπως λέ-
νε. Θέλετε ἄλλο παράδειγμα; ὁ ἀέρας πού ἀ-
ναπνέουμε. Χωρὶς χρυσάφι ζῆς, χωρὶς βενζί-
να μπορεῖς νὰ ζήσης, ἀλλὰ χωρὶς ἀέρα κανεὶς
δὲν ζῆ. Οἱ ἄνθρωποι ζητοῦν καθαρὸ ἀέρα, ἰδί-
ως στίς πόλεις πού τις καλύπτει νέφος ἀπὸ
καυσαέρια. Γι' αὐτὸ μὲ κάθε εὐκαιρία βγαί-
νουν κατὰ χιλιάδες ἔξω ἀπὸ τις πόλεις.

Θέλουμε καθαρὴ βενζίνα, καθαρὸ χρυσά-
φι, καθαρὸ ἀέρα, καθαρὸ ρούχο, καθαρὸ πιά-
το...· ἔτσι πλάστηκε ὁ ἄνθρωπος. Καὶ γεννᾶ-
ται τὸ ἐρώτημα· κάνουμε τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν
ψυχὴ; **Εἶνε καθαρὴ ἡ ψυχὴ μας;** Βρέστε μου
ἓναν ἄνθρωπο, πού ἢ σκέψι του νὰ μὴν ἐνο-
χλῆται ἀπὸ πονηροὺς λογισμοὺς, ἢ καρδιά
του νὰ μὴ νιώθῃ ἐγωϊσμό, ἢ θέλησί του νὰ μὴ
παρασύρεται. Ὑπάρχει τέτοιος ἄνθρωπος;
Κάποτε ὑπῆρχε. Ποιός; Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος,
ὁ Ἀδάμ. Καθαρὸς σὰν χρυσάφι βγήκε ἀπὸ τὰ
χέρια τοῦ Δημιουργοῦ. Ἀλλὰ, ὅπως γνωρίζου-
με, ἔπεσε· κι ἀπὸ τότε πλέον ἢ σκέψι του ῥέ-
πει στὸ κακό, ἢ καρδιά του γεμίζει ἀκαθαρσία,
καὶ ἢ θέλησί του δυσκολεύεται νὰ φτάσῃ τὸ
ἀγαθό. Ἀναστενάζει γιὰ τὴν ἀκαθαρσία του.
Γι' αὐτὸ ἀκοῦμε τὸ Δαυῖδ νὰ λέῃ: **Πλύνε με, Κύ-
ριε,** «καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι» (Ψαλμ.
50,9). Ἀκοῦμε καὶ τὸν ἀπόστολο Παῦλο νὰ λέῃ:
«**Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος· τίς με ῥύσεται**
ἐκ τοῦ σώματος» τῆς ἁμαρτίας; (Ῥωμ. 7,24). **Ο-**
λοὶ ἀναστενάζουμε· διότι γνωρίζουμε ποιοὶ ἔ-
πρεπε νὰ εἴμεθα καὶ βλέπουμε ποιοὶ εἴμεθα.
Ὑπάρχει μεγάλη ἀπόστασι μεταξύ ἐκείνου
πού ἔπρεπε νὰ εἴμεθα, καὶ ἐκείνου πού εἴ-
μεθα τώρα.

Ζητοῦμε λοιπὸν τὴν ἀγιότητα. Καὶ **ποιός θὰ**
μᾶς δώσῃ τὴν ἀγιότητα; Κανεὶς ἄλλος παρὰ
μόνο ὁ **Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Ἦρθε
στὸν κόσμο, ἱδρυσε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ μᾶς χα-
ρίζει δύο μυστήρια μὲ τὰ ὁποῖα μᾶς ἀγιάζει.
Τὸ ἓνα εἶνε τὸ **βάπτισμα**. Ὅποιος μὲ πίστι βα-
πτίζεται στὸ ἁγιασμένο νερὸ «**εἰς τὸ ὄνομα**
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος», καθαρίζεται· ἢ κολυμβήθρα εἶνε ἓνας Ἴ-
ορδάνης. Ἀράπης μπαίνει, ὀλόλευκος βγαί-
νει, «**ὑπὲρ χιόνα**» καθαρίζεται. Γι' αὐτὸ οἱ βα-
πτιζόμενοι ντύνονται στὰ ἄσπρα (σύμβολο
τῆς καθαρότητος) καὶ γι' αὐτὸ παιδιὰ πού πε-

θαίνουν μικρά δὲν πρέπει νὰ τὰ κλαίμε (εἶνε σὰν ἄγγελοι). Ἄλλ' ἐπειδὴ δυστυχῶς ἡ καθαρὸτης τοῦ βαπτίσματος μολύνεται μὲ ποικίλα ἁμαρτήματα, ὥρισε ὁ Θεὸς ὡς δεῦτερο λουτρὸ τὸ μυστήριον τῆς **μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως**. Σ' αὐτὸ ὁ πιστὸς καθαρίζεται πλέον μέσα στὰ δάκρυά του καὶ ἔτσι ἀγιάζεται.

Ὁ Χριστὸς, ἐκτὸς τὴν ἄφεσι τῶν ἁμαρτιῶν, μᾶς δίνει ἀκόμα τὴ **δύναμι νὰ νικοῦμε τὸ κακό**. Πῶς μᾶς τὴ δίνει; Ὑπὸ ἓνα ὄρον. Ποιὸν ὄρο; Χωρὶς νὰ μᾶς βιάζῃ, περιμένει νὰ ποῦμε κ' ἔμεῖς **θέλω**. Νὰ ἔχουμε δηλαδὴ τὴν καλὴ διάθεσι, **νὰ ζητοῦμε** τὸν ἁγιασμό. Θυμηθῆτε τὸν παράλυτο, ποῦ ἦταν κατάκοιτος 38 χρόνια. Ὁ Χριστὸς δὲν τὸν θεράπευσε ἀμέσως. Τὸν ρώτησε προηγουμένως: «*Θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι;*», θέλεις νὰ γίνῃς καλὰ; (Ἰωάν. 5,6). Καὶ ὅταν ἐκεῖνος εἶπε τὸ ναί, τότε τὸν θεράπευσε.

Ὁ Χριστὸς εἶνε «ὁ ἁγιασμοὸς ἡμῶν» (ἐκφών. ὄρθρ. καὶ θ. λειτ.: βλ. Α' Κορ. 1,30).

Τὸν ἁγιασμό ὁ Θεὸς τὸν δίνει **σὲ ὅλους**. Ἀλλὰ γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: **ἐμεῖς θέλουμε τὸν ἁγιασμό;** Δυστυχῶς, ἂν ὑπάρχῃ κάτι, τὸ ὁποῖο σήμερα **περιφρονεῖται**, αὐτὸ εἶνε ἡ ἀγιότης. Ἐάν ρωτήσῃς τίς καρδιῆς τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν μικρῶν παιδιῶν ἀκόμη, ποιά εἶνε τὰ θελήματα τῶν σημερινῶν ἀνθρώπων, ὁ ἓνας θέλει νὰ γίνῃ πλούσιος, ν' ἀποκτήσῃ τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῦ Ἰουδα· ὁ ἄλλος θέλει νὰ γίνῃ ἐγγράμματος καὶ ξενιτεύεται γιὰ σπουδές· ὁ ἄλλος θέλει νὰ δοξαστῇ, ν' ἀκουστῇ τὸ ὄνομά του· ὁ ἄλλος θέλει... Πολλὰ «θέλω» ἀκούγονται, ἓνα μόνον δὲν ἀκούγεται: «θέλω νὰ γίνω ἅγιος». Αὐτὸ ἦταν ἄλλοτε ὁ πόθος κάθε εὐγενοῦς ψυχῆς. Σήμερα αὐτὸ λείπει.

Τὸ «θέλω νὰ γίνω ἅγιος» **ἀπαιτεῖ ἀγῶνα**. «*Ἀγωνίζεσθε*» εἶνε ἡ θεία ἐντολή (Λουκ. 13,24· Α' Τιμ. 6,12). Ὁ Χριστιανὸς εἶνε **ἀγωνιστής**, ὁ ἅγιος εἶνε ὁ μεγαλύτερος ἥρωας – μὴ μοῦ μιλάτε γιὰ ἄλλους ἥρωες, μικροὶ εἶνε ὅλοι. Ὁ ἅγιος εἶνε **ἥρωας**. Ἡρωας ποῦ πολεμάει μὲ τὴν σάρκα, μὲ τὸν ἁμαρτωλὸ κόσμον, καὶ μὲ τὸν διάβολο· μὲ ὀρατοὺς καὶ ἀοράτους ἐχθρούς.

Δώστε μου, ἀδελφοί μου, ἁγίους (παιδιὰ καὶ νέους, ἄντρες καὶ γυναῖκες, ὑπαλλήλους καὶ ἀξιωματικούς, πολιτικούς καὶ κληρικούς), καὶ τότε θὰ γίνῃ **ἡ γῆ κατοικία ἀγγέλων**.

«*Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι*». Σήμερα ἐορτάζουμε τὴ μνήμη τοῦ **ἀγίου Γεωργίου**, ποῦ καὶ αὐτὸς εἶνε πρότυπο ἡρωϊσμοῦ. Δὲν θαυμάζει κανεὶς τὸν ἅγιο Γεώργιο τόσο γιὰ τὸ στρατιωτικὸ του ἀξίωμα ὅσο διότι νίκησε τὸ ἐγὼ, τὸ διεφθαρμένο ἐγὼ. Γι' αὐτὸ ἀνεδείχθη ἅγιος καὶ τιμᾶται ὡς ἅγιος. Ἄγωνιστή-

κε. Θυσίασε τὰ πάντα· καὶ τὴ νεότητα, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸν πλοῦτο, καὶ αὐτὴ τὴ ζωὴ του. Ἐγίνε θυσία γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ. Κάποιος εἶπε: **Θέλω νὰ γίνω ἅγιος, ὅ,τι κι ἂν μοῦ στοιχίσῃ**.

* * *

Σήμερα λοιπὸν, μὲ ἀφορμὴ τὴν ἐορτὴ τοῦ ἀγίου Γεωργίου, ἀπευθύνω τὸ σοβαρὸ ἐρώτημα πρὸς ὅλους μας: **Θέλουμε νὰ γίνουμε ἅγιοι;** Διότι ὁ κάθε Χριστιανὸς καλεῖται νὰ γίνῃ ἅγιος. Μερικοὶ νομίζουν, ὅτι ἅγιοι εἶνε μόνο κάποιοι ἀσκηταὶ ποῦ μένουν σὲ σπήλαια τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ὁχι. **Ἄγιος πρέπει νὰ γίνῃ κάθε ἄνθρωπος**. Ἐάν ἀνοίξουμε τὰ συναξάρια τῆς Ἐκκλησίας, βλέπουμε ἁγίους ἀπ' ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα. Ἐχουμε ἁγίους διδασκάλους, ὅπως ὁ Μέγας Βασίλειος ὁ Χρυσόστομος ὁ Γρηγόριος, ἁγίους στρατιῶτες ὅπως οἱ Σαράντα μάρτυρες, ἁγίους ἀξιωματικούς ὅπως ὁ ἅγιος Δημήτριος, ἁγίους βασιλεῖς καὶ αὐτοκράτορες ὅπως ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος. Ἐχουμε ἁγίους ἀπ' ὅλα τὰ κοινωνικὰ στρώματα καὶ τίς ἡλικίες (βρέφη ὅπως τὰ 14.000 νήπια ποῦ ἐσφαγίασε ὁ Ἡρώδης, μικρὰ παιδιὰ ὅπως ὁ ἅγιος Κήρυκος, ὠρίμους ἄνδρες ὅπως ὁ ἀπόστολος Παῦλος, σεβασμίους γέροντες ὅπως ὁ ἅγιος Ἀντώνιος. Τὸ ἄνθος τῆς ἀγιότητος φυτρώνει σὲ ὅλους τοὺς τόπους καὶ τὰ ὅλα ἐδάφη. Εἶνε ὅπως τὸ ἄνθος ἐντελθαίς, ποῦ μπορεῖ καὶ φυτρώνει στὴν κορυφὴ τῶν Ἄλπεων μέσα στὰ χιόνια.

Ὁ Χριστὸς, ἀγαπητοί μου, ἦρθε στὸν κόσμον γιὰ νὰ μᾶς κἀνῃ ἁγίους. Κανεὶς βέβαια δὲ μπορεῖ νὰ φτάσῃ τὸ ὕψος τῆς δικῆς του ἀρετῆς. **Οἱ ἄνθρωποι** γίνονται καὶ λέγονται ἅγιοι **ἐν σχετικῇ ἐννοίᾳ**. Ἄγιος **ἐν ἀπολύτῳ ἐννοίᾳ** εἶνε **μόνο ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός**. Ὁ Χριστὸς οὐδέποτε μολύνθηκε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, μένει ἀπολύτως καθαρὸς καὶ ἀγνός. Γι' αὐτὸ στὴ θεία λειτουργία, ὅταν πλησιάζει ἡ ὥρα τῆς θείας κοινωνίας, ἀκοῦμε —καὶ ἔχουν μεγάλη σημασία τὰ λόγια αὐτά— τὸν ἱερέα νὰ λέῃ: «*Πρόσχωμεν. Τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις*», δηλαδὴ τὴν ὥρα αὐτὴ προσφέρονται πρὸς θεῖαν κοινωνίαν τὰ ἅγια μυστήρια – ἀλλὰ σὲ ποιούς; «*τοῖς ἁγίοις*», στοὺς ἁγίους μόνον. Ποιοὶ εἶνε οἱ ἅγιοι; Ὅλοι ἔμεῖς οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἅγιοις δηλαδὴ μᾶς ὀνομάζει ὅλους ἡ Ἐκκλησία. Ἄλλὰ ἔμεῖς, κάπου συναισθανόμενοι τὴν ἀτέλεια καὶ τὴν ἁμαρτωλότητά μας, τί λέμε; Ἀπαντοῦμε ταπεινά: Ὁχι. «*εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἁμῶν*» (Φιλ. 2,11 καὶ θ. λειτ.).

† ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος